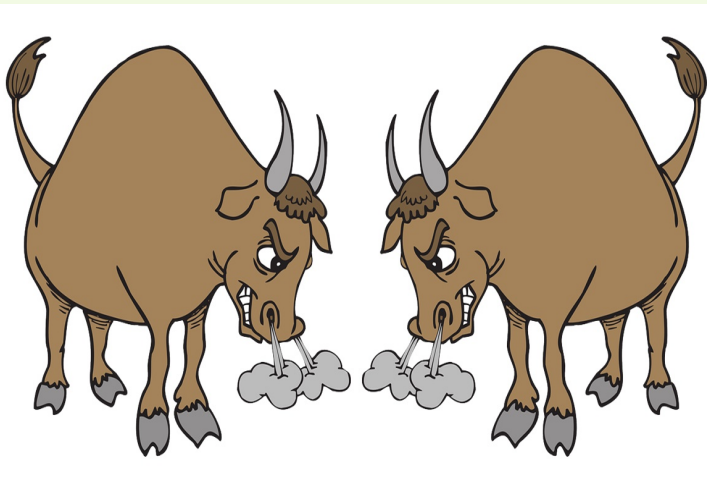

Post Info

INFORMATIVNI TJEDNIK HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE

POČELO KOLEKTIVNO PREGOVARANJE Početni stavovi sindikata i Poslodavca bitno se razlikuju

Pregovori o novom KU za radnike HP-a započeli su jučer, 1. prosinca 2016. Drugi sastanak održava se danas, te do zaključenja ovog broja *Post info* nije završio. O

tijeku pregovora, u onom dijelu koji možemo javno objavljivati, izvještavat ćemo vas redovito putem našeg glasila. Zasad možemo utvrditi kako su prijedlozi novog kolektivnog ugovora sindikata i Poslodavca dijametralno suprotni. Kako sada stvari stoje, pregovori neće biti ni kratki niti laki.

U pregovarački odbor Hrvatske Pošte imenovani su: Josip Udiljak, predstavnik; Ivan Čulo, zamjenik predstavnika; Damir Babić, član; Manuela Kukić, članica; Tomislav Kelemen, član.

Istovremeno, odlukom reprezentativnih sindikata HSP-a i RSRH-a, u pregovarački odbor predstavnika sindikata imenovani su: Milan Jukić, Mario Vrčec, Željko Šešerin, Marija Jukić, Siniša Seketin, te njihovi zamjenici: Lidija Šušić, Željko Miljak, Domagoj Mendeš i Ivica Franić.

TKO JE KRIV? TRENER ILI IGRAČI?

Osnovne postavbe, potreban broj izvršitelja, "indexi" kojima se utvrđuje broj radnika u poštanskim uredima... Ukratko, teško je sve to „ubрати“, još teže pronaći glasno proklamirani stav HP-a o usmjerenosti na korisnike. Briга i stav posloводства prema svojim radnicima odavno su poznati.

Nezadovoljstvo, kako operatera, tako i korisnika, su redovito stanje. Redovito je i stalno pritiskanje i „prekomjerno granatiranje“ za ostvarenje ciljeva u prodaji i posljedično zapostavljanje osnovne djelatnosti, koja, znaju to svi, Hrvatskoj pošti još uvijek donosi najveći dio dobiti. Nadati se je da će mjerodavni i nadležni, prije ili poslije shvatiti, da koje-kakvi "indexi 98" dovode do (bes)konačnog nezadovoljstva korisnika, koji će se pobrinuti za sebe i naći neku drugu adresu na kojoj će lakše i brže dobiti traženu uslugu. Konačno, kako i kada se uopće planira ostvariti "indeks 108", ako i dalje bude smanjivanja broja radnika u uredima, ako se ne bude imalo sluha za potrebe radnika, ako se ne bude povelu računa o lošim odnosima pojedinih voditelja (na svu sre-

ću pojedinih), ako se nastavi nepotrebno opterećivati radnike koje-kakvim tablicama...? U stvari, što ako sve nabrojeno i još mnogo toga, za posljedicu bude imalo nezadovoljnog korisnika na kojeg nitko nema vremena biti „usmjeren“? Kako stvari stoje, direktora i eksperata u HP nikad nije bilo previše. U njihovom slučaju je potrební broj izvršitelja (PBI), iliti osnovna postava, uvijek u minusu i uvijek su sto i više posto učinkoviti. Analiziraju, prate, snimaju, pilotiraju... Za nešto što bi moglo krenuti loše, izostane li kojim slučajem rezultat, ako bi upotrijebili sportski žargon, oni kao treneri ne preuzimaju odgovornost, niti snose krivicu. Krivi su im igrači koji su se dokazali na skliskom poštanskom terenu, prodajući svu silu artikala, radeći na urušenim stolicama, često bez osnovnih obrazaca i drugih pomagala, prodajući svakojake usluge kumovima, bližoj i daljnjoj rodbini... No, kad smo već kod sporta, igrača i trenera, ima ona već ostarjela izreka koja kaže kako je lakše zamijeniti (jednog) trenera nego (sve) igrače. Doći će tome tako, koliko god neki treneri mislili da su nezamjenjivi.

TKO ĆE PLATITI KAZNU?

Nedavno smo u *Post info* pisali o problemima u dostavi. Između ostaloga naveli smo problem vozača, dostavljača HPekspres pošiljaka, koji svoju pauzu, zbog prevelikog obujma posla, obavljaju putno, u vozilu (jedu i piju za vrijeme vožnje), jer drugačije ne ide. Naime, pojedini od njih, u strahu od neobavljenog posla, pa i pojedinih mjerodavnih, žure i jure cestama kako bi svoj nagomilan posao stigli obaviti. Napisali smo tada: „I tako iz dana u dan. I sve to klapa dok netko od njih ne napravi prometni prekršaj ili zbog pritiska nadređenih, jurnjave i opterećenja, ne daj Bože, ne nastrada“. I eto informacije s terena – vozači dostavljači HP ekspres pošiljaka počeli su dobivati kazne za prekoračenje brzine! I? Tko je kriv? Onaj koji je prekršaj počinio ili onaj zbog kojega je prekršaj počinjen? Tko će platiti kaznu? Možda bi bilo pošteno i solidarno da se o ovome bar malo razmisli. Možda nekome i proradi savjest. Jer, sve je dobro dok netko, nažalost takve svakodnevne „poduhvate“, ne plati puno skuplje nego što su kazne za prekoračenje brzine.

NOVA OPCIJA

Kako piše *Poslovni dnevnik*, Hrvatska pošta nudi svojim korisnicima novu opciju slanja paketa. Pošiljatelji paketa sada mogu odabrati opciju slanja paketa iz poštanskog ureda u poštanski ured. Uštede za pošiljatelje paketa su znatne, a primatelji će obavijest o prispijeću paketa dobivati SMS-om. Novost za sve pošiljatelje paketa je da od sada pakete mogu slati u poštanski ured koji odaberu iz ponuđene mreže od gotovo 870 ureda. Zbog stalnog rasta paketnog prometa i pozitivnih trendova raste potreba za stalnim uvođenjem i revidiranjem postojećih usluga u paketnom poslovanju.

USPOREDBA MINIMALCA U HRVATSKOJ I EU

Kad bi Vlada poslušala sindikate i povećala minimalnu plaću na 50 posto prosječne plaće, Hrvatska bi se svrstala među europske države s najvišim minimalcima u odnosu na prosječnu plaću. Takav omjer na snazi je u samo nekoliko europskih država, među njima u susjednoj Sloveniji ili Grčkoj. Najveći nesrazmjer između minimalne i prosječne plaće zabilježen je u Češkoj, gdje prva iznosi samo 31,7 posto od prosječne, a slijede Estonija (33,5 posto), Rumunjska (34,2 posto), Španjolska (34,7 posto) te Hrvatska s 38 posto. Predloženim rastom minimalca na 50 posto prosječne plaće, hrvatski bi radnici, da ne bude zabune, još uvijek stajali daleko slabije u odnosu na, primjerice, slovenske radnike koji primaju dvostruko veći iznos minimalne plaće od naših radnika. Prema podacima Eurostata, početkom godine minimalci u Europi kre-

tali su se u rasponu od 215 eura u Bugarskoj do čak 1.923 eura u Luksemburgu. Minimalne plaće niže od 500 eura mjesečno, osim Hrvatske, imaju i Rumunjska, Litva, Češka, Mađarska, Latvija, Slovačka, Estonija i Poljska, dok poslodavci zapadnoeuropskih država, Francuske, Njemačke, Belgije, Nizozemske, Velike Britanije i Irske, svoje radnike plaćaju najmanje 1.000 eura mjesečno. Sindikalni čelnici upozoravaju na činjenicu da je u Hrvatskoj i prosječna plaća takva da se s njom jedva može preživjeti, pa usporedbe s razvijenijim europskim državama ne daju pravu sliku položaja hrvatskih radnika. „U Njemačkoj ili Nizozemskoj prosječna je plaća daleko veća nego u Hrvatskoj i s njom se može dostojno živjeti. Kod nas se s prosječnom plaćom ne da živjeti“, ilustrira Krešimir Sever, predsjednik Nezavisnih hrvatskih sindikata. Minimalna plaća

kakvu predlažu iznosila bi 3.869 kuna bruto, a kad se od toga oduzmu porezi i doprinosi te druga davanja, pala bi ispod 3.000 kuna. „To je izrazito mali iznos“, upozorava Sever, jer velik dio građana osim drugih troškova opterećen je i kreditima, što realnu plaću čini još nižom. „Treba gledati raspoloživi dio dohotka. Statistike se ne bave zaduženošću plaće, a da se odbije još i rata kredita, plaće bi bile na još nižoj razini“, ističe čelnik NHS-a. (Izvor: *Novi list*)

